

לוח וגיר

קיבוץ גבים

6 בדצמבר 2013

ג' בטבת תשע"ד

ישראל סלע

7. 1. 1938 - 26. 11. 2013

קדיש חילוני / שלום סמיד – קיבוץ נגב

יתגדל שם האדם
יתעלה פועל חייו
ויתברך בזיכרוננו על צרור מעלליו בימי חלדו
ועל המעש שלא הספיק להשלימו,
על החלומות שנטוו ונמוגו
ועל סגולות-יקר ואף חולשות אנוש שנגוזו
מבעד הדוק הערפילי של הזמן.
יזהיר זכר האדם והד חייו
כזוהר הרקיע בליבנו, ושמו לפני שמש ינון,
כי מותר האדם הוא הזיכרון
מעבר למחיצות הזמן.
לא בחושך שמו יכוסה.
צו המשך החיים יצמיח פורקן
לכאבנו המשוקע.
הזמן במהלכו ירחם,
וננצור את כל פרחי חייו לימים רבים.

הקריא מעל הקבר - שי

שיכתוב של דברים של דברים שיצאו מהלב

כשהייתי ילדה קראתי לאבא שלי בסתר ליבי "אבא פדיחות". תמיד פחדתי שהוא יעשה לי בושות. הרי איך ילדה קטנה יכולה לתפוס אישיות כל כך צבעונית ומיוחדת כמו אבא שלי?

ככל שגדלתי החכמתי להבין איזה אבא מיוחד יש לי.

לאבא שלי יש חוש הומור משלו. הוא שנון ומדויק. במילה אחת הוא יכול לתמצת משפט שלם.

לאבא שלי יש עיניים טובות ומחייכות.

הוא אוהב אנשים. את כולם. תמיד מדבר בגובה העיניים, מתעניין ושואל. כל בן אדם הוא סיפור בשבילו שראוי להקשיב לו.

לאבא שלי יש ידע עצום וסקרנות בלתי נדלית.

לאבא שלי יש זיכרון מדהים ודמיון מפותח. יש לו את היכולת לצבוע כל זיכרון בצבעים חזקים שהפכו אותו לסיפור הכי מרגש ומצחיק שיש. תמיד כשהוא מספר סיפור אני מצטערת שלא הייתי באותו מקום.

אבא שלי הוא רומנטיקן ללא תקנה.

אבא שלי אוהב מוסיקה. יש לו את הפסקול של חייו. הוא לימד אותי לאהוב ולהקשיב למוסיקה.

אבא שלי הוא אדם מיוחד, שונה, מצחיק, חכם, רגיש, סקרן, פחדן ודאגן.

אני כל כך אוהבת אותך אבא.

אבא שלי

אבא שלי המתוק שסיפר את אותן בדיחות אינספור פעמים

אבא שלי המתוק שאהב לרקוד

אבא שלי המתוק שבדק אם אני נושמת כשאני ישנה עד שהייתי בת שמונה עשרה

אבא שלי המתוק שהיה מחזיר אותי בארבע בבוקר ממסיבות, רק שלא אסע עם מישהו זר

אבא שלי המתוק שאהב רגל קרושה, גפילטע פיש ודג מלוח

אבא שלי המתוק שהביא לי המבורגר ממקדונלדס איתו במטוס כל הדרך מהונגריה

אבא שלי המתוק שהביא לי מאותה טיסה שעון מעורר-רדיו שאיתו אני קמה כל בוקר גם היום,

עשרים שנה אחרי.

אבא שלי המתוק שפחד ממקומות סגורים, ממעליות, מטיסות וממה לא

אבא שלי המתוק שידע הכל על הכל ולימד אותי ערי בירה, הרים ונהרות

אבא שלי המתוק שהיה מתקשר אלי לשאול שאלה ששכח את התשובה אליה והיה צועק אני אוהב

אותך! כשזכרתי את התשובה

אבא שלי המתוק שהכין לי סנדוויצ'ים מגעילים עם מרגרינה וגבינה לבית הספר בימים שאמא לא

הייתה

אבא שלי המתוק ששר בתזמורת בצורת והיה הכי חתיך על הבמה

אבא שלי המתוק שזרק את החתול לבאר, ושנה נפט ונהנה במחנה בסטריט

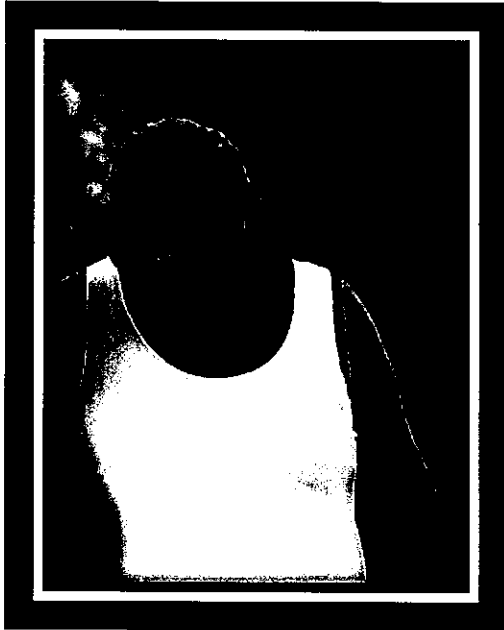
אבא שלי המתוק שהיה מסיע אותי בטרקטור כשאני יושבת בתוך אחד הארגזים שעל העגלה

אבא שלי המתוק שהכין קרטיבים מאולתרים מתרכיז משמש במשק ילדים

אבא שלי המתוק עם העיניים הטובות והחיוך השובב

אבא שלי המתוק שעזבת אותי מהר מדי ומוקדם מדי, ולא הספקתי להגיד לך שלום. אני מקווה

שהייתי בת טובה לך אבא. אני אוהבת אותך כל כך כל כך. אני כבר מתגעגעת, ורק רוצה שתחזור.

ישראל סלע, היה "אושיה" בגבים, "מושג". כל מי שהכיר אותו, ידע את שלל משמעותיו: אהבת אדם, טוטליות, פעלתנות, אכפתיות.

מאיפה מתחיל הסיפור

הוא נולד בן לאב שלא הכיר, אסיר של סטלין, בעיר גומל בבבלה-רוס ב-7.1.1938. בשנת 1941, עם התקרבות מלחמת העולם השנייה, כשהוא בן 3, לקחה אותו אימו, יחד עם אחיו, מיטיה בן ה-14, אחותו בלה בת ה-9, ואיזיה כפי שנקרא אז, ואימה שלה, וברחה איתם לכיוון טשקנט מזרח, כשהוא נודדת מכפר לכפר, תוך מצוקה, רעב.

היא נישאה לפולני שפגשה בדרכים. במהלך הנדודים נולדו עוד שני בנים, צבי ואברהם.

ב-1947 הגיעו כולם למחנות העקורים בגרמניה, וב-1949 עלו כולם ארצה. כאן היו תחילה במעברה ולאחר מכן הגיעו לכפר סבא.

בפרק הבא בסיפור מככבות אהבותיו הגדולות של ישרוליק:

כפר-סבא, בה למד ישרוליק בבית ספר מקצועי בערב, ועבד ביום במסגריה של צה"ל כדי לסייע בכלכלת המשפחה. בכפר סבא התפתחה אהבתו לספורט ולהפועל.

גבים. ישראוליק הלך לתנועה, הגיע לגרעין לפיד ולגבים. ישרוליק התמסר לחקלאות, עבד וריכז את הגד"ש, עבד במיכון החקלאי, הפעיל במשך 15 שנה את משק הילדים, עבד בלול ובזמיר.

צוקי והמשפחה הם הכירו כשצוקי היתה בת 16 ובאה עם קבוצת נערים מכפר גלעדי לעזור בתפוחי אדמה שהוא ריכז. הוא אמר לה שהיא מסתירה את העיניים היפות שלה, ומאז לא עזב אותה. בדצמבר ימלאו 50 שנות נישואים לאהבה זו.

ארבע הילדים ועשרה הנכדים זכו למסירות האינסופית שלו, לדאגנות האינסופית שלו, לגאווה בהישגיהם.

הקשר שלו לכל המשפחה היה הם עמוק, ובמיוחד לבלה שליוותה אותו לאורך ילדותו, והיתה בשבילו סוג של אמא.

הספורט הוא פיתח את הכדורסל של גבים, הקים את מחלקת הכדורסל בספורט של שער הנגב, עבד במרכז של איגוד הכדורסל הארצי וליווה את נבחרות הנוער של ישראל, כולל 5 משלחות לנוער במשחקים בינלאומיים בכדורסל.

איזה אדם היה ישרוליק, מהו המושג "סלע", "אושיה" – מאיזו בחינה?

ההקשבה לצוקי וההכרות שלנו לאורך שנים מובילה אותי להגדיר אותו **כאיש משפחה אוהב**, כמחנך, כפעיל חברתי אכפתי, בכל מקום שהיה, בכל הפעילות שלו הוא פעל כאיש משפחה. המשפחה שלו היתה כל מי שהיה – בכל מעגל בו פעל.

בשלחין בו עבד ואותו ריכז אהב את השדה הפתוח, את הצמיחה של הגידולים, אבל גם את האנשים, את הצעירים שאפשר היה לחנך ולגדל.

גם מתוך **המיכון החקלאי** דאג להצלחת השלחין, לקידום וחינוך המצטרפים. הידע, היה חשוב לו – הוא למד בקורס מרכז משק, והיה גאה בהצלחות של הענף ואנשיו, ובמיוחד הצעירים.

רשמית הוא קיבל את תפקיד **המחנך במשק ילדים** אותו ריכז במשך 15 שנה. הוא הרחיב אותו לגידולי שדה (אבטיחים תירס), בעלי חיים, ובשנים האחרונות, יחד עם לוקר, הקים חוות סוסים טיפולית.

המקום הפך למרכז החברתי של גבים, ילדים והוריהם היו מגיעים אחר הצהריים ובשבתות, ילדי בית הספר והנעורים עבדו שם עם הרבה אהבה והרבה אתריות.

הוא התייחס לילדים כמו מתנדך אך גם במידה מרובה כאבא, דאגן, מלמד, מסור, אוהב, גאה בהצלחות. הוא לימד שם גם אתריות, גם אהבה, גם כלכלה, גם חקלאות.

ביכולתו הכירה "קרן כלב" שתמכה במשק הילדים כלכלית, ובתי הספר היסודי והתיכון מהם הגיעו קבוצות לימוד.

הוא היה גם **אבא ומחנך בספורט**, כאשר ליווה כאבא את קבוצת הכדורסל, היו שם מדריכים מקצועיים, אבל הוא יצר את הזהות של הקבוצה, את השייכות שלה, כשהוא דואג לכל, משרוך נעל לילדים ועד לשילוט, לגאוות היחידה. גם כאן היה שילוב של אתריות, אהבה, גאווה.

הוא ריכז בגבים בכמה קדנציות את נושא **כת האדם** והיה חבר מזכירות, הנהלת קהילה, מספר פעמים. גם כאן הוא טיפח את הצעירים, כמחנך, כאבא גדול של כל בני המשק. הוא עזר להם למצוא מקום עבודה, הוא חתר להמשכיות של גבים.

כאשר פרש לגמלאות, לא כי רצה, אלא כי סבל מכאבי גב, הוא הפך את **המרכז ההידרותפי ומועדון יחזיו למשפחה** שלו. הוא היה שם לא רק חבר משפחה, אלא גם מוביל משפחה, הוא הקים את חוג הבריזג', את חוג הפטאנק עם ברוך צחר ז"ל. הפעולה שלו היתה גם כיזם, גם כמפעיל, גם כקושר אנשים זה לזה, גם כאב גאה, משווק לכולם את הפעילות, כולם למדו וידעו את חשיבות הנושא.

הוא הלך לשמוע הרצאות בהיסטוריה, היה לו ידע עצום, אקלקטי. הוא למד בעבר היסטוריה, פילוסופיה וחברה באפעל. הוא המשיך לאסוף ידע, לקשור בין פרטי ידע. היה לו זכרון פנומנלי, גם לפרטים לתאריכים, וגם לקישורים ההיסטוריים. היתה לו סקרנות עצומה אבל כל ידע רצה להעביר גם לאחרים.

הוא היה **חבר טוב ומסור לחבריו** והיה שותף למעין "מועדון" – במשרד הכלבייה. שם עקיבא, מוני ז"ל, חגי וחברים מזדמנים נוספים הפעילו "שולחן" לדיונים, לחשיבה, סוג של משפחה.

הוא היה אדם במינון גבוה.

בשנים האחרונות היה תולה: התקף לב, צנתור, השתלת ברך, ניתוח שבר, אולם הוא לא התלונן.

סימונה סער, שראיינה בשנים האחרונות חברים רבים בגבים, פנתה אליו, כדי שיספר על עצמו.

הוא סרב, זה נראה לו כסוג של הספד, ליבו ניבא לו...

כולנו כואבים על ישראל "הגדול", ישראל המלך, כפי שקראו לו, כפי שלעתים כינה את עצמו.

צלה לוי בשם גבים

יהי זכרו ברוך,

גר ראשון של חנוכה-תשע"ד

דברים לכבודו של סלע.

אנחנו סלע, החברים שחיינו אתך עד אתמול קרוב ל-60 שנה, מכירים אותך עד הגרגר האחרון, בוכים עליך. אפשר לומר שאתה חלק ממסכת חיינו. אתה איש של מלחמה ושלום. כל פרק בחייך הושג במלחמה גדולה. במושגים של צורך לכבוש. עוד מקום ועוד שטח. והיית איש שלום ללא ריב וללא יריבים. שלשה נושאים הובילו את חייך שהיו מלאים. נדמה שלא היה לך רגע של שעמום ואף פעם לא היה משעמם אתך.

- **תפישת המקום-הגעת אלינו לגרעין עם הקבוצה מכפר-סבא.** בעצם היית פליט שנקלע לקבוצה של ילידי הארץ, שאין להם אלהים. וקשה היה להקלט ביניהם. כאן היתה המלחמה שלך לחיים והצלחת בחושיך לכבוש את מקומך בחברות ובקבלה להגיע למקום של כבוד. יצאת לקורס מכ"ים במסגרת האחוזים בנח"ל. בגבים רכזת את הגד"ש.. פיתחת את משק הילדים לתפארת והפכת אותו למרכז חינוכי משמעותי להרבה ילדים. סיימת בהצלחה קורס מרכזי משק ברופין. היית לאורך השנים חבר בועדות המרכזיות של גבים. ניהלת את קבוצת הכדור סל של שער הנגב ואת נבחרת ישראל הצעירה. בשנים האחרונות מועדון יחדיו היה לך בית שני. ולנו ספרת בפרטי פרטים מהנעשה בקיבוצים. בקיבוץ היה לך חשוב לשמור על ערכים של שוויון ומאד הקפדת שלא ישכחו מי עשה ומי תרם בעבר. וששום דבר לא נעשה מעצמו. לימדת אותנו טריק איך להתנהג בישיבות. להקשיב בזמן הדיונים, ובמקרה שאין לך מה לומר, לקחת זכות דיבור בסוף, לסכם את דברי האחרים, להצטרף לדבריהם וע"י כך נכנס גם שמך לפרוטוקול כמשתתף בישיבה. וזה הרי הדבר החשוב.....

● **המשפחה.** מקור הכח שלך היתה המשפחה. הפגישות היומיות בכלביה או סביב שולחן האוכל, כמעט תמיד הגענו לדבר על האישה, הילדים והנכדים. ואתה- היית מסתכל עלינו מלמעלה ובחיוך מתנשא וכמעט בהערצה מספר על צוקי הכל יכולה ושאין שניה לה. ומגיע לשי גל רז וטל. גאה בכשרונם והצלחתם. היית מאד מאושר מכך שהבנות חזרו לגבים. בשמחה רבה ספרת על הנכדים ועד כמה הם העסיקו אותך.

● **החברים.** החברים והחברות היו ערך ענק במהלך חייך. יכלת לנהל שיחות של שעות, תוך זכרון מופלג מה קרה בשנת 1957 או כל שנה אחרת לפרטי פרטים.

כל פגישה היתה מבחינתך בבחינת חגיגה. התרגשות גדולה. פגישות תוך שמחה אמיתית. לא תמיד יכולנו אנו הסובבים אותך להבין פשר העומק של האכפתיות.

בשנים האחרונות היה לך משפט מוביל: "עכשו שהכרת את סלע, יש סכוי שחייך ישתנו".

זה נכון. החיים שלנו בלעדיך יחסרו צבע מיוחד. נחוש היטב בשוני ובחסר.

מאתנו חבריך לאורך הדרך.

מהמעט שאפשר להגיד או לעשות לטובת האיש.....

היום נר ראשון של חנוכה. היינו אמורים להדליק בצוותא את הנר הראשון לאחר הבאת הלפיד בתום מרוץ הלפיד לחדר האוכל. והכל-מתוך תקווה להרבות אור ושמחה.

חרף זאת אנחנו מלווים אותך, אמנם בצוותא, אך למקום כל כך אחר שרק החושך שורר בו.

כיוון שמה שאפיין אותך זה שמחה בהתכנסויות מכל מין וזן ברור לי לגמרי שלו ספרתי לך שבגין העלמותך הפתאומית לא נחוג או נציין את החג, היית מתמרד ואפילו מודאג שמע יתקשר לשמך הכנוי משבית שמחות.

ולכן חרף הצער והעצב הרב, ננסה לקיים לפחות חלק מתכניותינו לטובת חג החנוכה. ביניהם אנחנו מתעקשים לקיים את מרוץ הלפיד.

סלע יקירי, אני רוצה לספר לך שנראה לי מתאים ביותר לקשור לשמך את מרוץ הלפיד. וזאת על מה שהיית אור לרבים בעשייתך החיובית עם ילדים נוער וצעירים לאורך השנים וגם לאור מסירותך האין סופית לענייני הספורט גם בגבים והרבה בשער הנגב. הלפיד יורץ השנה לראשונה לכבודך ונשתדל לעמוד בכך גם בשנים שתבואנה.

יהי זכרך ברוך.

צלילה בשם ו. תרבות גבים.

כ"ד כסלו תשע"ד

לזכרו של חבר

יש אנשים

שלא שוכחים.

ראיתי הרבה בחיים,

אבל איש כמו ישראלית,

לא כל יום מוצאים.

.....

סוף דבר, כי זה כל האדם.

לך לדרכך חבר,

עוד נפגש בקץ הימים.

אריה קוצר גבים.

לא אֶעֱמַד לַיָּד קְבָרְכֶם וְאֶבְכֶה
אֲתֶם לֹא שֵׁם,
לֹא יְשָׁנִים.
אֲתֶם אֶלֶף רוּחוֹת שְׁמַנְשָׁבוֹת עֲכָשׁוּ,
אֲתֶם גְּשָׁמֵי הַסֵּתוּ
אֹד הַשֶּׁמֶשׁ עָמוּ מִתְעוֹדְרִים,
שְׁאוֹן דְּאִיתָן שֶׁל לְהַקֵּת צְפוּרִים.
אֲתֶם נִצְנוּץ הַכּוֹכָבִים בַּלַּיִל
אֲתֶם תְּפִלַּת פּוֹכֵב נּוֹפֵל.

לא אֶעֱמַד לַיָּד קְבָרְכֶם וְאֶבְכֶה
אֲתֶם לֹא שֵׁם,
לֹא יְשָׁנִים
אֲתֶם אֲתִי לְאֶרֶץ כֹּל הַשָּׁנִים.

עִבְרוּ עִיף שִׁיחַ אִינְדִּיאַנְסִי

לְכַתֵּב אֵי עֲלוּת דָּבָר אַחֲרֵי הַסֵּפֶר
"קִיבּוּץ גְּלוּלִים" - אַחֲרֵי שֶׁנִּפְטָרוּ

27/11/2013

כנראה שלא במקרה הוא שנה
היושב במרומים בחר ליטול ביום אחד,
את אריק אינשטיין וישראל סלצואינשטיין שכל אחד בזכות עצמו מיוחד.

כך ללא התראה מוקדמת לפתע ביום אביבי,
הסתלק מצמנו חברנו היקר החביב והלביב.

איש מצורה היה, רוב מסכת חייו הייתה בקבוצה,
מאונת רבת פנים ככל שפרט יהיה לה אק קמפוז.

נוכחותו שזרה כחוט השני לאורך שנותיו ממש לתפארת,
בולט ופועל כמעט בכל מסגרת.

בחנינו, בספורט, בתרבות, איש מיכון חקלאי, ומנהל צנף, מה יש לאמר,
היה אדם והנה כך לפתע, תם ונאמר.

לכויות רבות רשומות על שמו כ"קניין רוחני" למשמורת,
אחת הבולטות שבהן "oh-Karol" זו מ"תזמורת בצורת".

ראוי להזכיר בזה המצמד כי מכאן ולהבא,
יש למנות נציג חלופי לאוהדי הפועל כפר-סבא.

איש משחה למופת הניחן בחוש הומור קליל ומפליא,
שם בציות מספר וצב ידע את החסר להטליא.

תבנית נופה של עבית תהיה חסרה אותו למכביר,
אכן נופה ושאינו בציותו אט יורשה לו להציר.

לצוקי הילדים, הנכדים הרבים המקיפים צוטפים ונוכחים,
למשחה המורחבת, הקרובים והאחים.
בצת הלו אין הרבה להוסיף למצן השם,
נסתפק אפוא בליכרונות הטובים שבהם נתנחם.

יאיר הררי

לסלע

ים, חוף, צוק מביט אל הנוף

שדה קמה מלבלב בחמה,

רוח סערה, דבקות במטרה,

אדם, אדמה, עמוק בתוך הנשמה,

לב גדול אהוב על הכל,

ספורט, כדורסל, שי, רז, טל וגל

לתת מעצמך לכל אחד ואחד מסביבך

עין צופה, סיומה של תקופה.

תבלה בגן עדן

באהבה מאיתן

דרכך בגבים שזורה בגד"ש, מפעיל כלים, ניהול הענף, מיכון חקלאי.

בשלוש השנים האחרונות היית חלק מהצוות בזמן אסיף הגזר.

כשפניתי אליך לראשונה, הסכמת בשמחה למשימה, להיות בשדה ולוודא שכל משאית יוצאת עם תעודה.

בהתחלה חשבנו על 4 שעות בבקרים אבל מהר מאד הגדלת את כמות השעות ונשארתי עד אחה"צ והערב.

על הרבה שעות ביחדיו וויתרת כי "יותר חשוב להיות בגזר",

התחברת לצוות הגד"ש ולצוותים החיצוניים כמו שרק אתה יודע ויכול.

כל שנה יצאנו לסיבוב בשדות לראות מה השתנה ולבדוק דרכי גישה לשטח, סיפרת על השטחים והגידולים בעבר והתעניינת בהווה.

בתנאים לא פשוטים – שמש לוהטת, זבובים ואבק – יצאת מצוייד בשקית הצ'ופרים והתמדת ללא שום הנחות ואפילו וויתרת על ארוחת הצהריים עם החברים במזגן ונשארתי בשטח.

תודה על העזרה בשטח, הנוכחות במשרד, לנו היה הכבוד.

כבר חסרים.

רינת וצוות הגד"ש

מרוץ סלע - גבים תשע"ז

אנו משתתפים בצערה העמוק של צוקי סלע

ושל בית גבים

על פטירתו של ישראל ז"ל

חבר גבים ופעיל ספורט מסור.

**הלוויה תתקיים היום, יום רביעי, 27.11.13 בשעה 15:00 בבית
העלמין בגבים.**

יהי זכרו ברוך.

הנהלת המועצה האזורית שער הנגב

ד"ש מאוסטרליה הרחוקה. עצוב וכואב היה לשמוע על ישראליות "האיש והאגדה" שכה אהבנו, הפתאומיות והכאב עזים במיוחד כשכל כך רחוקים. לא מעכלים. ויחד עם זאת החיים ממשיכים ואנחנו רוצים לברך את המצטרפים החדשים לביתנו- שנדע להאיר פנים ולקלוט עוד אנשים טובים. אנחנו נהנים מאד - ניו זילנד, אותה חרשנו בקמפרוואן 33 יום (5000 ק"מ) מדהימה ביופיה; נופים עוצרי נשימה, ירוקבאלף גוונים כשעדרי כבשים, פרות, למות ואילים מנקדים את הירוק העז, מפלים, אגמים, נחלים-מים מכל עבר בכחול וטורקזי ופרחים יפהפיים - האביב פורץ וחוגג. אנשים טובים, מקדימים שלום ומאירי פנים, מחייכים ומחבקים.

איך מחנכים לכך? אוסטרליה גם היא יפה אך ענקית. שהינו אצל קלר לוי שחיה במדבר - באליס ספרינג והיא מוסרת ד"ש לכל מכירה (יש לה פינה חמה מאד לגבים). עכשיו אנחנו ביום האחרון בסידני הקוסמופוליטית, מולטי תרבות, בניינים ידועים ויפים, גשרים ומפוצים, גנים ופארקים עצומי מידות, ונדמה שחגיגה גדולה עוטפת את העיר התוססת הזו ואנחנו משתדלים לראות ולחוות כמה שיותר. עצמותנו זועקות שירה מרוב הליכה וטיפוס, אך לא מתלוננים. ההיפך- שמחים ומאושרים ונמצאים כאילו בתוך חגיגה גדולה של החיים. קצת מתגעגעים לילדנו ולנכדנו (אגב, הצעתו של ניר שנכתוב כי אנשים מתעניינים וזה נעים לשמוע). מחר טסים למבורן לעוד קרובים שלנו ואח"כ תיאלנד לקינוח (הכל קינוח). מוסרים ד"ש ורק טוב לכל מוקירנו וגם למי שלא. שהגשמים יגיעו במהרה וראו רק טוב

בריאות! קלוק וסימונה

.....

באיחור-מה שמענו בצער רב על מותו של ישראל סלע, כאילו ככה-סתם.

אנחנו זוכרים את ישראל בחיבה רבה ובהערכה. הייתה לו רגישות מיוחדת ליחידים שבקיבוץ, לכאלה שקצת נחבאים וקצת לא מתבלטים. כשנשאתי בתפקידים בגבים, שמחתי שישראל היה חבר בצוות. רגישותו לאחר תרמה רבות מאד. כך, גם כנותו ויכולתו לומר לחבר ביקורת ושבח בפניו, מבלי שזה יפגע ביחסים. אנחנו זוכרים בהוקרה את תהליך הפרדותנו מקיבוץ גבים. ישראל היה פתוח, מקבל ומברך שתצלח דרכנו שם - ובתקווה שזה יהיה בחזרה, לדבריו. חיינו של ישראל היו מלאי תהפוכות אישיות - אבל תמיד היה הוא אותו ישראל, לטובה מאד.

על זה שהוא איננו, אנו כואבים יחד עם הקיבוץ והמשפחה.

חניק ואורי בית אור והבנים זהר, זיו, יהלי, אורון

נמצא במחשב של ליאת, דברים שכתב סלע, שממחישים מי היה האיש ...

לאהרליה בן שלום,

תאריך הגיוס - 25.7.56

הגעתי למחנה 80 של הנח"ל, המ"כ אמר לי, אתה שייך לכיתה 3 אוהל מס' 4.

גררתי את הציוד שלי לאוהל והנחתי אותו על המיטה, וכולי עדיין נרגש ממעמד הטירון, ובמיטה על-ידי שוכב לו בחור בלונדיני עם עיניים כחולות ומעשן לו סיגריה תוך כדי חצי נמנום וכולו רגוע כמו בקייטנה.

קוראים לי ישראל איזנשטיין, אני אומר לו הוא מסתכל עלי ושואל אותי: אתה החדש מכפר-סבא? כן, אני עונה. ואתה? אני וותיק כאן מאתמול, וקוראים לי אהרליה בן שלום ואני מנתניה, כמעט רציתי לומר אין דבר, אבל החלטתי לא להתחכם.

קח סיגריה ותירגע, (ואני עדיין לא עישנתי), אבל יש לי לסדר את החגור ואת המיטה.

זה לא חשוב הוא אומר לי, במילא תקבל מסדר נוסף, ואכן כך היה, ולא אחד, אלא הרבה מסדרים נוספים, זה כבר היה אצלי בשגרה.

החייל בן שלום היה רגוע, ותמיד ישן כמה דקות יותר ממני. הוא פשוט היה מחפץ וזה הצליח לו. בקיצור אהרליה היה צללניק, מהמילה צ.ל.ל. צריך לדעת להסתדר, ובעצם רוב הגרעין דגל בסיסמה הזאת וזה הצליח. אני מנסה לקצר וזה קשה בכל זאת עברו כמה שנים מאז, והזיכרון לא משהו. הזכרתי קודם שאהרליה ישן כמה דקות יותר ממני, וזה למה? כשהיה מגיע דואר הוא היה מקבל 3-4 מכתבים (מבנות כמובן) ואני כמעט כלום, ולכן הוא היה מנמנם ואני קראתי את המכתבים שלו בקול רם כדי שישמע, והוא רק היה אומר: הלאה הבנתי. המכתב הבא, ואני הייתי מדמיין כאילו שהמכתבים נשלחו אלי, זה נקרא חבר טוב?! תאמינו לי הכל אמת, רק חששתי שבתמורה אני צריך לענות על המכתבים.

אני מקצר, סיימנו את הטירונות לפי הסיסמה שלי שהשעון במוגרבי הולך ולא נעצר, ולכן הגענו לסיום למרות הטרטורים.

הגענו לקורס מ"כים, אהרליה ואני, וכמובן עוד חברה מהגרעין, ושם בבאר-טוביה היה סיפור אחר. אני הייתי במחלקה 1 ואהרליה במחלקה 3, וכשפגשתי אותו מדי פעם הוא סיפר לי שאני חסר לו, כי אין מי שיקרא את המכתבים שלו, וכך חסר לו כמה דקות שינה.

אני מקצר, סיימנו קורס מ"כים, עשינו הגרלה ולאהרליה יש מזל בהגרלות, והוא הגיע לגרעין לנוה איתן, ואני הגעתי לעין גב. לא רע על-יד הכנרת.

אני יכול לדלג על זה, חוץ מקטע אחד, הגיעה אלי בחורה נחמדה לעין גב, מתברר שגם את המכתבים שלה קראתי, ונודע לה שאני חבר של אהרליה וביקשה ממני שאני אסע איתה לנוה איתן ושזה דחוף. התלבטתי ובסוף נכמרו רחמי כיוון שהיא היתה מאוד נרגשת ונסענו. הגענו, ומה שהיה בסוף אני זוכר את זה כמו היום, אהרליה אמר לי: בפעם הבאה גם אם מישהי תשלם לך אתה לא מביא אותה אלי, אחרת אין חברות יותר, וכך היה... רק מותר להזכיר שזו הייתה רחלי מכנרת.

וכאמור אני מקצר, הגענו לאימון המתקדם לתל-נוף, וכמובן כולנו נרגשים לקראת קורס הצניחה, כי לא ידענו מה זה, מבצעים אימונים ומגיעים לסווינגים, מבצעים כמה סווינגים ואז אהרליה אומר לי אני פורש. מה אני אומר לו, כל הגרעין ילך עם כנפיים ואתה לא, לא מסוגל הוא עונה לי כואב לי הגב, אין בעיות אתה תתגנב לצד השני מאחורי יכול המגדל ואני אעשה במקומך וכך היה. מדריך אחד לא יכול להשגיח על 30 חיילים. צנחנו באותו מטוס והכל היה בסדר.

אני מקצר, הגענו לגבים - 28.4.58, והכל מתנהל כרגיל אהרליה ואני בצריף השוודי, אהרליה עובד במספוא יש לו ניסיון מכנרת, ואני המתלמד. בשבתות הוא המשיך לישון ולא התעורר, ואני ריחמתי על הפרות אז הייתי קם במקומו, וזה יותר טוב מלקרוא את המכתבים.

באותה תקופה היו מגיעות בנות משק אחרי צבא שנת שרות לקיבוץ צעיר. וביניהן הגיעו נורית ז"ל מגניגר, ונירה מיפעת בת חוץ, ובמשך השבועות הקרובים נוצר קשר ביניהם. ערב אחד אהרליה אומר לי אני קופץ לנירה לשתות כוס תה, בסדר היה לי את אליסטר מקלין שכתב את תותחי נברון, נרדמתי עם הספר, ואני מתעורר בבוקר ואהרליה איננו והמיטה מסודרת.

לאחר חצי שעה הוא מגיע, מה קרה אני אומר לו, הלכת לשתות תה, ומה? הוא עונה לי כן, הכוס היתה גדולה.

ופה אני מסיים, כי מתברר שלא רק הכוס היתה גדולה, גם האהבה היתה גדולה וכעבור יומיים הם התחתנו (1.9.59), ואני קיבלתי את מלחי במקומו.

אז שיהיה לך מזל טוב וגם לנירה ב-18.11.2008.

כתב ישראל סלע
קיבוץ גבים

27/7/2008

לאמיר המורה והחבר

תמיד השקעת בנו את כל מה שאפשר. במשחק הברידג' פיתחנו את המחשבה והזיכרון. אני מברך אותך בשם כל הקבוצה שתהיה בריא, שלא תשכח אותנו, אנחנו נשארנו השמינייה הפותחת מתוך עשרות שהתחילו את החוג ולא עמדו בעומס, לא פעם אמרת לי, אל תספר אני המורה שלך, כיוון שלא בצעתי את החוזה שאני אכלתי את הכובע ולא הגבתי.

כולם יודעים שיש לך פתיל קצר, למרות שאתה מורה מצוין ומלמד בהתנדבות ועל זה תבורך.

זה כמה חודשים שאתה כבר לא מלמד אותנו, כיוון שיצאת לפנסיה מוקדמת, אך מדי פעם אתה מגיע ונותן לנו בראש ואנחנו כמו תלמידים טובים בכיתה א', שמים את הקלפים על השולחן, ומחכים להסבר שלך המאלף, בקיצור-

חבר אתה חסר

אני באנו לומר לך שלום - וגם להתראות.

1. ממוטל

2. נח

3. פרלה

4. חיים

5. דן

6. בנימין

7. נעמי

8. ישראל

השמינייה הסוגרת
כמו מסיימי קורס

כתב: ישראל סלע

ONE SPEID

4.12.88

יום

לישראל שלום,

במסגרת ביקור ההכרות במערכת החינוך בקבוץ גבים, זכיתי להכיר גם את משק-החי עליו אתה אחראי. משק החי מגוון ומעסיק ילדים מכתות ג-ט. המגוון הרחב שבו (מבעלי חיים ועד גידולי ירקות) נותן לילדים הזדמנויות ללמידה, ומוטיבציה לעבוד ולהשקיע במקנם זה. אינך שוכח כי בתוך העבודה היום-יומית ישנה עבודה חינוכית חשובה, ואתה עושה אותה במסירות רבה, ומוצא פתרונות מתאימים לילדים, תוך העברת אחריות ומסרים ערכיים חינוכיים. משק - חי בגבים גורם לילדים לאהוב בעלי חיים, ולקשור קשר אמיץ למקום מגוריהם. המשך בעבודתך היקרה באהבה, חום ומסירות כפי שהינך עושה היום, נראה פרי בעמלך.

בברכה

מירה - מלווה אזנר דרנם - חינוך תק"ם

מירה אזנר דרנם

העתק: נאווה חרש - אחראית משק ילדים ברית התנועה הקיבוצית.

חמר וולפיץ - מרכזת מח' חינוך.

חשן גוטליב

פברואר 1980

עיתון חבריך וספירטואליזם

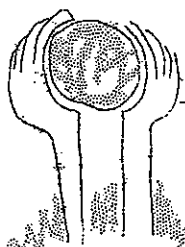
עורכי העלון שאכחוב על הפעולות הספורטיביות בגבים בשנה שחלפה עלינו
 להנבחה הסכמתי מיד - ו"חלקתי" את הכתבה לשלושה חלקים.
 - סל נייר: יכתוב על הכדורסל הפועל "זמיר" גבים.
 - אלי בן עמי: יכתוב על ספורט וחדר כושר.
 - "אני קלאודיוס" סלע: יכתוב באופן כללי על הספורט הגופני והתחרויות
 בגבים.

ובכך, נחמיל במחמאות.

הרבה תודות לציפה שעזרה לנו מבחינה מנהלית והעידוד הרב שנחנה לנו,
 והקדישה מזמנה הפנוי בערבים. והרבה סליחות מבנה הקטן ישי שהמיד הפרענו
 לו לאכול (אני מקוה שהוא יהיה ספורטאי למופת) וכמובן למש - שהיה מלצר
 טוב. כמו כן הוא תרמה לנו משהו מהמעט שהיה לה בתקציב ו. הרבות.
 כמו כן תודה למפעל "זמיר" המאמץ את קבוצת הכדורסל שלנו (ליגה ג'),
 שכולה בנויה על בני המשק הצעירים וחברי גרעינים וזו השנה שסלישות
 ברציפות שהקבוצה מסיימת במקום השני בליגה. כל הבנים עושים מאמץ
 רב להגיע לאימונים ולמשחקים מהצבא או מהלימודים (אגב, אנו הקבוצה
 היחידה בכל הליגות שיש בה רופא). מאמן אותה גיורא אלמוג ש"נקנה"
 משער הנגב. מנהל הקבוצה - רענן בן דוד שלומד את העבודה יפה ומקדיש
 לה מזמנו הפרטי. עוזר לקבוצה באופן כללי, אם מתעוררות בעיות, בליחוד
 במוסדות הספורט בעיר, סלע ישראל, שהוא למעשה רכז הספורט בגבים,
 המסונף שנה לועדת תרבות, הוא גם חבר מרכז הפועל, וזה טוב ליהודים!
 כפי שציינתי השבוע אנו פותחים חדר כושר בגבים סוף סוף.

חדר הכושר ממוקם במקלט בדרך לבריכת שחיה, ליד בחי הנעורים. בגלל חוסר
 תקציב לעניין הזה בנינו הרבה מכשירים לבד (מלבד האופניים), נעזרנו
 בעץ של זמיר לסולמות ובמסגריה, וזכינו להרבה הבנה בכל מקום (אם כי
 בעניין זה צדין להיות "נודניק גדול"). בקיצור, חסכנו הרבה ממוך
 שממילא לא הית לנו.

בבניית המכשירים השתתפו אלי, קדוש, חזי, שי ועבדכם הנאמן (פשוט,
 המסוגעים לדבר). אינני רוצה להכנס לעניין המקצועי של חדר כושר. אלי
 יכתוב בנפרד. על קצה המזלג - חדר כושר מיועד לילדים, נשים ומבוגרים
 כולל זקנים, כדי לשמור על כושר תקין ובריאות (לא סרירים). הוא גם
 כלי עזר לכל ענפי הספורט - שחיה, כדורסל, אתלטיקה, כדורגל, שנים,
 שנים שולחן, כדור עף וכו'. ומי שלא יודע - כל הענפים הללו ישנם בגבים.

ברצוננו לספר לחברים בכמה מילים מה עשינו בגנים בשנה החולפת בספורט לעם:

* כדורסל ליגה ג' - סיגמנו מקום שני, כרגיל.

* כדורגל ליגה אזורית - סיגמנו מקום שלישי.

הכדורגל היה מבצע יפה מבחינה חברתית וספורטיבית. למשל, כל המשקים יודעים מי זה סופה סצועק מהקו, או מיהו טל המבקיע שערים, או חזי איש מרכז ההגנה. (את עקיבא הכירו מזמן). זכינו בתלבוטה מהמועצה (וכעת צריך רק נעלים).

* טורניר ילדים בכדורגל - מקום שני או שלישי.

* השתתפנו ב 4 תחרויות שחיה והבאנו הרבה תעודות.

* צליחה הכנרת.

* צעדה ירושלים - מגבים משתתפים כ 48 איש. (כנלל המסגרת).

* משחקים אצלנו סניס.

* משחקים אצלנו סניס שולחן. במחסן של הפרחים (מפתחות אצל סלע או קדוש

* יתקיים בקרוב טורניר כדורעף אזורי באולם ספורט ואנו נרשמנו.

בקרב נחליל באימונים כי-הטורניר נדחה לאחר טכנות (מיועד בעצמך

לחברים הותיקים).

* כמובן, אי אפשר בלי להזכיר התעמלות גברים ננשים, בהדרכת מירי,

והחליף אותה בקיץ אלי; קחו דוגמא מניסן, שלא מנותר על סום אימון

אפילו על חשבון אקונומיה פתוחה.

* ישנה חכניה להפעיל מרוצי אופניים בקרוב.

המשימה הקרובה שלנו היא מגרש כדורסל וסניס בבית.

א. יש לנו בעיות עם המועצה אין לנו ימי אימון בשעות הנחות אלא

רק משעה 22.00 בלילה. הכל מלא בפעילות של המועצה.

ב. העיקר: ילדינו סובלים מכך שאנו קבוץ יחידי בארץ ואני מבקש חשונה

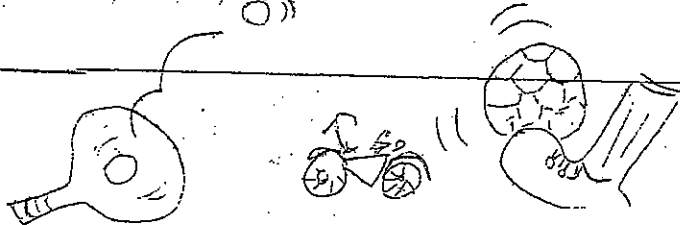
ממוסדות גבים: האם יש כוונה לשפץ את המגרש הישן? לבנות חדש? או בכלל

לא?

חודה לכולם על ההקשבה (כמה טוב לכתוב - לא מפריעים באמצע).

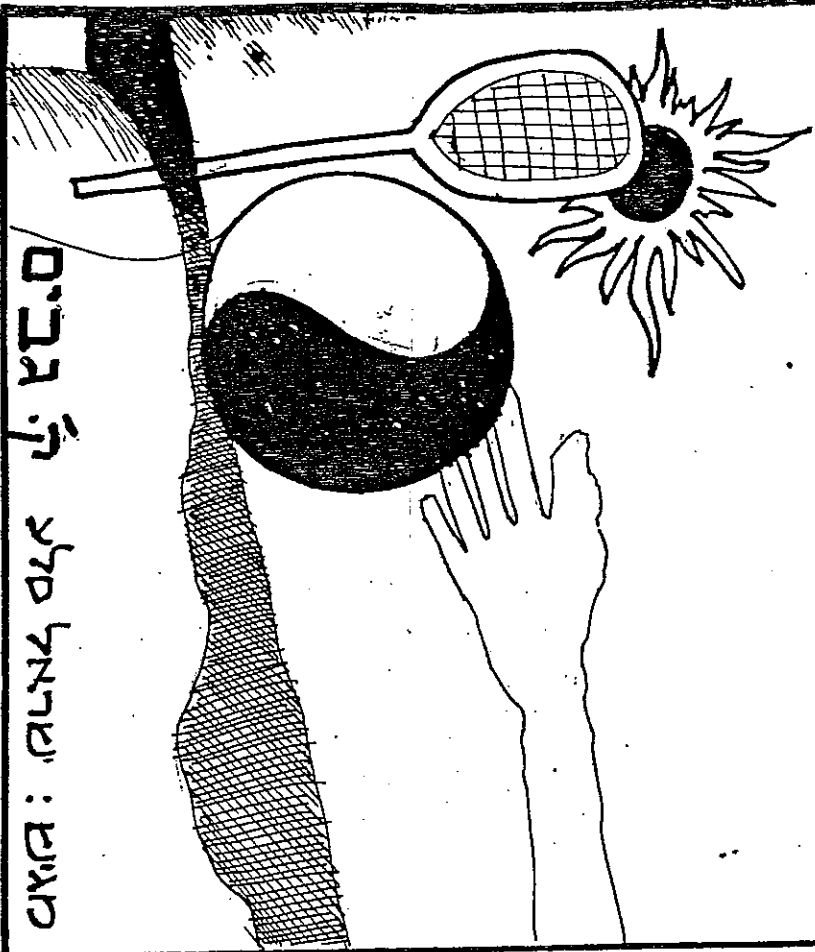
גשרנלגק סלע

ו. ספורט.

הפנימי
החיצוני
הרביעי

לוח
החיים

מאת: י. גבאי

מכון וינגייט 30.6.83

מכון וינגייט

פעילות
לחול לב
זוהרית

מכון
וינגייט

31.5.82

מכון
וינגייט

משולחנם של מנהל הקהילה

הצבעות ותוצאות

מיכל וישי התקבלו לחברות ברוב קולות, אז...

לאיכל וישי אלו הצבעות חמות על קולותכם לחברות ו

בהצבעה על המשך כהונתו של איציק לריכוז משק, אושרה כהונתו השלישית ברוב של 61.4% מכלל המצביעים (63.4% מהמצביעים בעד ונגד), התנאי לאישור ההצבעה היה תמיכה של לפחות 60% מהמצביעים, ובהצבעה השתתפו 88% מבעלי זכות הצבעה. אז...

לאיציק - הצבעות על המשק הכפול

הכהונה השלישית תתחיל לפי התכנון – בנובמבר 2014.

ישראל סלע

ברגע של ברכות, אי אפשר שלא לחשוב על ישראל שנופרדנו ממנו בשבוע שעבר. איש חביב שהכרתי בתחנות שונות במשך חייו. הוא יחסר לנו בנוף של גבים ובכלל. יהי זכרו ברוך.

החלטות הנהלת הקהילה (20.11.13)

דוח מערכת הבריאות

נירה (יו"ר ועדת בריאות) הוזמנה להתייחס לשאלות והמלצות שעלו בישיבת הנהלת הקהילה שהתקיימה במועדון והייתה פתוחה לציבור (05.08.13).

כוח אדם למרפאה – חיפוש אחות נוספת

למרות כל הניסיונות (פעמיים בזמן אחרון כמעט הגיעו להסכמות), עוד לא הצלחנו למצוא אחות. ככל הידוע, יש מחסור רציני באחיות קהילתיות. ברוח ההמלצה של הדיון הקודם, סוכם לפנות לחיפוש מזכירה רפואית – באחריות נירה וקלר (משי"א).

הסדרי הסעות וליווי לחברים נזקקים

נעמי קוצר לוקחת על עצמה לתאם נסיעות והסעות בריאות או ליווי, בתיאום עם ועדת בריאות. הוועדה מחפשת מתנדבים נוספים. ההנהלה מברכת על הפתרון ומודה לנעמי קוצר!

ניקיון בית לנזקקים

נירה מסבירה שהריכוז הלוגיסטי של עובדת ניקיון עבור כולם אינו אפשרי, לא ניתן לתאם עבודה של אדם אחד בין כל הצרכנים. לכן סוכם שההסדר הוא זיכוי החברים לפי הצורך, ועזרה בחיפוש עובדת.

שתלים

בנושא טיפול בשתלים הוזכר שמשנת 2011 ההנהלה אישרה תוספה שנתית של 30,000 ש"ח לשתלים. לפי ההסדר הקיים, אחת ל-3 שנים חבר זכאי ל-50% החוזר עבור 3 שתלים, הטיפול השוטף כולו ע"י הקיבוץ. עם זאת התחושה הכללית היא שהסדר זה אינו מספיק כדי לסייע

לכל הצרכים. הסיכום: נירה וצלה יכינו נייר עמדה מעודכן בנושא שתלים. המלצתן תוגשנה במסגרת תקציב 2014.

זיכוי לעיתון יומי

אחרי כל השינויים בשיווק עיתונים יומיים, המצב היום הוא שכ"א מזמין ומשלם בעצמו את העיתון, כך שאין לנו יותר פרטים מי קורא מה. קוראי ידיעות אחרונות & מעריב מזמינים בעצמם ומחויבים בהתאם. מי שאינו קורא עיתון יומי מקבל את הזיכוי לפי הסכומים של מעריב & ידיעות. קוראי "הארץ" משלמים יותר מהזיכוי. הרעיון לזכות את קוראי הארץ על ההפרש הוא בעייתי כי כאמור אין כל בקרה ואין מעקב על רשימת הקוראים. ההחלטה: בתחילת שנת 2014 נעדכן באופן חד פעמי את ההקצבה למרכיב עיתון יומי לפי מחיר ידוע של "הארץ". הבחירה אם לרכוש מנוי לעיתון יומי או לא, ואיזה עיתון ירצה לקרוא, תהיה על החבר בלבד. ההחלטה תקפה לחברים ומועמדים לחברות במסלול הקלאסי בלבד.

החלטות הנהלת הקהילה (27.11.13)

דוח ביצוע 9 חודשים 2013

חברי ההנהלה קיבלו דוח מפורט לביצוע 9 חודשים 2013. לסעיפים הרלוונטיים להם, הוזמנו לישיבה בעלית תפקידים שהשלימו את הידע בתחומי הבריאות, רווחה, סיעוד, חינוך, תרבות, מערך השירותים. דוח הביצוע מהווה הקדמה לדיון הקרוב של ההנהלה על תקציב 2014 שיתקיים בשבוע הבא.

תקציב ועד מקומי 2014

במסגרת תפקידה כוועד מקומי, ההנהלה אישרה את תקציב הוועד המקומי 2014. התקציב הוגש על-פי הנוהל לאישור מליאת המועצה.

כבוד, הערכה ומלגה מקרן גרשוני

השנה שניים מחברינו קיבלו מלגה מקרן גרשוני. מדברי המנחה על מקבלי המלגות:

ישי לוז – מחקר בנוירוביולוגיה

ישי זכה למלגה עבור מחקרו במסגרת עבודת הדוקטורט שלו בתחום הנוירוביולוגיה על "ניטרול האפקטים הפתולוגיים של גורם הסיכון לאלצהיימר apoE באמצעות נוגדנים ספציפיים". המחקר מתרכז בגישה טיפולית חדשנית נגד גורם הסיכון הנפוץ ביותר למחלת האלצהיימר.

אורית - גינה קהילתית

אורית קיבלה מלגה לתמיכה ועידוד פרויקט גינת הירק המשותפת לכל שכבות הקהילה. המקום משמש התכנסות לפעילות משפחתית, להורים וילדים ולכל שכבות האוכלוסייה. הפרויקט תורם לגיבוש הקהילה. הילדים זוכים ללמידה פעילה כיצד מגדלים ירקות ומעבדים את האדמה. הפרויקט הוקם ביוזמתה האישית של אורית ומשלב הנאות אישיות, הווי קהילתי שותפות ועשייה חברתית.

ואנחנו מצטרפים למפרגנים, ברכות והצלחה על פעילותכם !

שבת שלום !

לחברים שלום,

בחודש אוקטובר 2013 בזמן שהותי הקצרה בחו"ל הוחלט על-ידי האסיפה ללכת על ביטוח סיעודי עד גיל 60.

מגיל 60 – לקרן המילואים.

ברצוני לפרסם מכתב מקיבוץ שניר שמביע הכי טוב את דעתי על נושא הביטוח הסיעודי.

מיד כשחזרתי ערערתי על ההחלטה של האסיפה ועדיין ערעורי לא הובא לדין, מה אני עוד צריכה לעשות כדי לשכנע?

ותחשבו על זה.

נירה אבני
מרכזת ועדת בריאות

ההחלטה הזאת יצרה מצב שגנבו לנו את כל הכסף שהשקענו כל השנים !!

חברות הביטוח "גזרו קופון" ענק, ואנחנו נשארנו בלי הכסף ובלי הביטוח !!

אני קורא מכאן לכל הקיבוצים – להחרים באופן מוחלט את כל ההצעות של חברות הביטוח לביטוחים סיעודיים !
בואו לא ניתן להם להלך עלינו אימים בהפחדות מהפחדות שונות כדי לגנוב לנו שוב את הכסף ולהשאיר אותנו בלי כלום.
תשמרו על הכסף שלכם בקרנות המילואים תוך התחשבות שהכנסות שיש לכל פנסיונר שמגיע למצב סיעודי.

כדי לעזור לכם עם החשבון, הרי הפרטים החשובים:-

עלות ממוצעת של פנסיונר במצב סיעודי, בין אם הוא בבית עם עובד זר ובין אם הוא בבית הסיעודי היא – 10,000 ₪ לחודש.

במקרה של בית סיעודי, יש קוד של משרד הבריאות שבמקרה הכי גרוע הוא בסך – 5,000 ₪ (או יותר) יש את הפנסיה של החבר שהיא במקרה הכי גרוע – 3,500 ₪ (או יותר) יש את הביטוח הלאומי שהוא במקרה הכי גרוע – 1,700 ₪ (או יותר) עד כאן זה כבר – 10,200 ₪ (או יותר)

בנוסף יש ביטוחים של קופות החולים שיש להרבה מאתנו ובקיבוצים רבים את התשלום מהשכרת הדירה ואולי גם הכנסות נוספות.

ז"א – במצב כזה הפנסיונר הסיעודי מכסה כבר את העלויות מהכנסותיו, ואם אנחנו רוצים לתת לו עוד קצת כסף לדברים נוספים אפשר בהחלט לחשוב שעוד – 2,000 ₪ בחודש זה מספיק בהחלט וזה סכום המטרה שצריך להכין כעתודה בקרן המילואים.

במקרה של עובד זר, יש את כל הדברים שלמעלה, חוץ מהקוד של משרד הבריאות אבל במקומו יש את מה שהביטוח הלאומי נותן שזה סכום דומה של – 5,000 ₪ לחודש בקירוב.

אם תבדקו את התביעות לביטוח סיעוד שעשיתם בעשור האחרון, תגלו שבאף קיבוץ לא היו יותר מכמה תביעות בודדות (נגיד עד 7 תביעות ואני מגזים) נגיד שנכפיל את הדרושה עם הזמן ונגיע ל – 15 – סיעודיים שנחליט לתת להם – 2,000 ₪ קצבת סיעוד לממוצע של 10 שנים

נגיע לסכום הדמינוני של – 3,600,000 ₪

אם אנחנו לוקחים בחשבון שלא נהיה חייבים את כל הסכום הזה בבת אחת, וגם שכנראה המספרים שנתתי הם בצד הרע של כמות המקרים ואפשר לקחת כאן סיכון מחושב ולשים קצת פחות, הרי שיעד מטרה לקרן כזאת יכול בהחלט להיות סביב – 2,500,000 ₪ - בקרן מילואים שלכם שצוברת ריבית עבורכם...!!

ואני בטוח שבמהלך השנים שילמתם לחברות הביטוח הרבה יותר עבור ביטוחים הסיעוד ונשארתי עם כלום אחד גדול ומעצבן !!

לכן המלצתי החמה מאוד – על תשלמו בשום פנים ואופן לחברת הביטוח עבור ביטוח סיעוד תשמרו את הכסף בקרן מילואים, תפקידו קצת כסף מהעסקים וקצת מהחברים תגיעו בתוך שלוש עד חמש שנים לסכום יעד של – 2,500,000 ₪ בקרן – ואתם מסודרים לגמרי.

ותחשבו על זה....

מי יביא את נס חנוכה אלינו?

לא מתחשק לי לחרוז חרוזים,
לא מתחשק לי לכתוב בהומור
כן מתחשק לי להגיד דברים כהווייתם ללא שום קישוט.
לא יתכן שקיבוץ שמממן כך וכך משרות ניהול
שכלולות ביניהן גם מנהל קהילה וגם רכז שרותים.
יתגלה במערומיו כל יום מחדש בכל מה שקשור
למצבו של חדר האוכל.
ובעיקר, ובעיקר-למצבו של האוכל
לא מתקבל על הדעת – בכל אופן על דעתי-
שמדי יום ויום אם לא תתיצב בדיוק ב12.00 ועדיף כמה דקות קודם,
לא תמצא את רוב מרכיבי התפריט.
על מי בדיוק לכעוס? על סוּטלנָה?
או על מי שלאורך ימים
הקדישה אנרגיה ואכפתיות לכך שהדברים יהיו מסודרים?
עם כל הכבוד מן הראוי שהנהלת הקהילה והעומד בראשה
יפנו מעט מתשומת לבם לדורש כבוד-
הכוונה לצבור האוכלים בחדר האוכל?
האם באמת צריך להתפלל וליחל לנס?

לא מספיק להתנחם בבנין ציון. אך נצפה לטוב.
צלילה צח.

דרך ארץ ואנחנו - תגובה

בחברות נאורות יש מנהג כזה שאם דבר מציק לנו, מעירים על כך לאתראים במטרה שישפרו את הדברים. אצלנו לפי הנאמר לעיל נמצאה שיטה יותר יצירתית: הרושם הוא שהמטרה (=השכירים מניר-עם ונחל עוז) היא הגורם המציק וצריך רק לחפש קשר נסיבתי עם בעיה כלשהי – הכי טוב לעשות זאת ישירות דרך עלון הקיבוץ, ואין הכרח להיצמד לאמת. כך מנהל הקהילה ומרכז השירותים, השכירים מניר-עם ונחל עוז, מוצאים עצמם אשמים לבעיית מרכיבי התפריט הבאים מאור הנר. או משהו כזה. לא בטוח שהתלונה מובנת, אבל זוהו האשמים.

לא נמאס מסגנון העלבונות במסווה של תלונות תמימות? מה כ"כ קשה לנהוג בדרך ארץ, לזכור שערך האדם וכבוד הזולת - אבני יסוד של החברה הקיבוצית - כרוכים בהדדיות?

אציע גישה חלופית: אם משהו מציק לאחד מאתנו ברמה הציבורית, הוא מוזמן לפנות לבעל התפקיד הרלוונטי והוא יעשה את מרב המאמצים לשיפור התנאים, כי זה תפקידו. פשוט, יעיל, אפקטיבי, מכבד – דרך ארץ.

אבי קדוש

עד כאן על הסגנון, וכעת התוכן. לפני כמה ימים מבחר המנות שנותרו בח"א בשעה מוקדמת יחסית, הצטמצם לשתי מנות לא אטרקטיביות. אחרי בירור עם מנהל שירותי מזון של החברה, הוסבר לי שהתקלה נבעה מכמות בלתי צפויה של אורחים מהמפעל באותו יום, ומכיוון שבאור הנר לא ידעו על הגעתם, המבחר הצטמצם מהר מאוד, עם זאת הודיעו שהפיקו לקחים מהמקרה. אינני יודע אם זו הייתה כוונת התלונה אבל זה מה שידעתי ובדקתי.

25/11/2013

דו"ח משיבת ועדת ביקורת
ישיבה מס 3/2013
מיום ד' 20/11/2013

משתתפים: טל אידו , גדי צחר , אבי דן , יורם נוה יו"ר

מבקר הפנים יפתח אלון סיים 2 דוחות : דו"ח מעקב על פנסיה וקרן מילואים ,
ודו"ח על מדיניות העברת הרווחים מהעסקים לקהילה.

הדוחות הועברו לחברי הועדה לעיון ונשמעו הערות על הדוחות.
דוח המעקב יידון בוועדת פנסיה בהשתתפות יפתח ומי מחברי הועדה שירצו להשתתף,
הדיון יתקיים ביום ה-16/12/2013 .

הדו"ח השני על העברת הרווחים בין העסקים לקהילה יידון בהנהלה המשותפת עסקים/קהילה
במועד אחר שיפורסם.

חברי הועדה ביקשו להקפיד על הנוהג שהיה קיים בעבר שבו מודיעים לחברים על ביצוע הביקורת,
ולאפשר לחברים המעוניינים, שיש להם מה להוסיף לדו"ח הביקורת , להיפגש עם המבקר .

הועדה קבעה את סדר ביצוע הביקורת עד סוף שנת 2014 עפ"י החלטת האסיפה.
הסדר הוא:

- 1) פרויקט השכונה הקהילתית.
- 2) הנהלה וכלליות.
- 3) גיהול מערך הרכב.
- 4) יחסי הגומלין עם מרכז מסחרי אלון.
- 5) המשך ביצוע מעקב על דוחות קודמים.

רשם יורם נוה

קצרים...

עבר שבוע עצוב.

שני גדולים עזבו אותנו באותו יום, קודם ישראל סלע הגדול ובערב אריק איינשטיין.

תודה ליוקי שעשה מצגת יפה על סלע (במחשב בחדר האוכל).

גם חגגנו חנוכה, היו מגוון פעילויות: מרוץ לפיד, פעילות יצירה ומסיבת חג.

מגיעים גם ברכות יום הולדת:

לצפרא ולחגי צח מלאו השבוע 75 "חנוכות", מזל טוב.

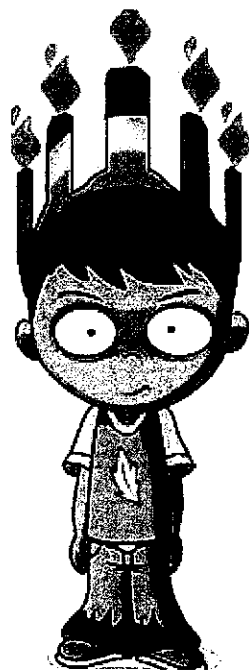
אגב, סלע היה בינואר בן 75.

החזאי הבטיח חורף מיום חמישי, הלוואי כי חמש טיפות גשם של לילה לא עזור בכלום.

רק בריאות לכולם,

שבת שלום

גילה

איכות הסביבה ואיכות החיים

כבר שבועיים-שלושה שהמדשן שבשכונתנו הוא בעיקר מפגע. גם לאחר טיפולים ואיחויים כאלה ואחרים, מכסהו רופף, מתקפל ואף מוטל פעמים רבות בתוכו. יצאתי לטיול קצר בחצרנו, ראיתי מתחמי פסולת מסודרים יותר ומסודרים פחות ואז הגעתי לאחוריו של חדר האוכל שלנו.

האחוריים כולם מרוטים, חבוטים ומתפוררים. זהו פגם אסטתי, לוחות האסבסט בגגו המתפורר, פגם מסוג אחר. במתחם מצאתי 3 כלובים לבקבוקי פלסטיק, מיכלים חדשים (לא משומשים!) לזכוכית וקרטונים, מיכל קרטון גדול ובו פסולת לרוב שגשם רציני (שיבוא!) אחד ימיסה ותכולתו מה יהא עליה? מיכל ושני סלים גדולים ובהם צנצנות ובקבוקים, מחסן לפסולת משרדית שדלתותיו פעורות ופסולת מגוונת נוספה אליה.

ומסביב בכל המתחם, אשפה, פסולת ולכלוך.

כל זה במגרש החנייה הראשי שלנו. כל הבא בשעריה של גבים, פוגש בה.

אכן, קבלת פנים מלבבת.

הפנינג, הרצאות ומילים יפות לא יעשו את העבודה.

איכות הסביבה ואיכות חיינו אינם מוענקים בחינם, אולי איננו משקיעים בהם די.

במי לתלות את הקולר?

במחלקת התברואה של המועצה?

בהנהלת הקהילה?

ברכז השירותים?

בחבר הממונה והנושא אחריות לשני תחומים לפחות?

בחבר מן השורה?

בגמדי הלילה שאינם מתפקדים די?

בכולנו?

בבושה, בתקוה ובברכה, ימימה (גבים, 1.12.13)

כשיקרא הדו"ח הזה נהיה כבר לאחר הנר השמיני של חנוכה. שבוע גדוש מאורעות, שעם כל הקשיים לא הרפה את ידינו והצלחנו לחוג חג חנוכה יפה. פחות או יותר לפי התכניות שנרקמו מלכתחילה. סכומים נעשה בימים אחרים. בכל אופן, אף פעם, לא מיותר להגיד תודה גדולה לכל מי שלקח על עצמו אחריות והיה אחראי או שותף לעשייה כזו או אחרת לטובת ההצלחה של החג.

- ביום ששי הקרוב, ב6.12.13 נקיים קבלת שבת נוספת עם הרבה יעל קריא.
- כמו בפעם הקודמת נקבל את השבת במועדון בשעה 17.30. פרטים נוספים, יופצו לציבור מבעוד מועד עם התקרוב היום.
- ביום ששי ה20.12.13 נקיים במועדון ערב משחקי שולחן. מי שנהנה בביתו ממשחק מתאים במיוחד מוזמן להביאו עמו לערב כדי לשתף גם אחרים. כך סכוי סביר שיורחב המגוון. פרט לקפה-תה עוגות ילווה הערב גם במרק חם. שוב פרטים נוספים יפורסמו בהתקרוב המועד.
- לצערנו דברים שפרסמנו בשמחה בעבר, לא קרמו עור וגידים. מדובר ברכוז מחסן התרבות יחד עם דרורה נווה. ובכן אנו פונים לציבור- מי שרואה עצמו מתאים ומסוגל להתמודד עם הנושא החשוב הזה שמשרת את כולנו בכל עת, לפנות אלי או לכל אחד מחברי ו. התרבות ויבוא על שכרו בסיפוק מהתמודדות עם אחזקתו של המקום לשביעות רצון המשתמשים.
- בתכנית העבודה של ו.תרבות לשנה הקרובה, אנחנו רוצים להצליח לקיים במהלך השנה 3 טיולים. מתוכם 2 למשפחות ו1 ללא ילדים.
- בעלי הצעות ורעיונות מוזמנים להציע, ואנחנו מתחייבים להתייחס ברצינות ולנסות לממש אותן, כפוף כמובן לתקציב וליכולת. אז אנא. אנחנו מצפים.
- צלילה צח.

בואו לקבל איתנו את השבת

ביום שישי 6.12.13 ג' בטבת תשע"ד
פרשת ויגש

במוסיקה, בפעילות לילדים ובהצעה עכשווית
אל פרשת השבוע.

המפגש בהנחיית הרבה יעל קריא ובליווי
מוזיקלי של בועז אור

ניפגש במועדון לחבר בקיבוץ גבים
בשעה 17.30

שבת שלום!

ליצירת קשר: שלומית פעמי
טלפון: 054-2268030
דוא"ל: kehilat.shaar.hanegev@gmail.com
חפשו אותנו בפייסבוק: קהילת שער הנגב

